

gerne i en maadelig Tilstand, saa har Forbrotten ikke nogen særdeles Interesse i at drive ham til at gjøre dem bedre; naar Bygningerne derimod nødvendigviis skulle afleveres i en passende Skikkelse, og Synsmændene skulle erklære, at de ere passende for Fæsteren at indtræde i, saa bliver Forbrotten under enhver Omstændighed nødt til at skaffe Bygningerne i ordentlig Stand. Man kan derved ikke overse, at det ligger til Forbrotten at kunne kræve saameget Mere af Fæsteren, og denne Bestemmelse vil altsaa meget lidet komme Fæsteren tilgode; men paa den anden Side vil den i det Hele taget komme alle Landbygningerne tilgode. Jeg har her kun tildeels gjentaget, hvad der findes i Betænkningen, med Henviisning til de forskjellige Paragrapher, og haaber saaledes at have gjort Sagen klar for de ærede Medlemmer.

Sluttelig skal jeg endnu kun et Dieblit vende tilbage til de Bemærkninger, jeg begyndte med, nemlig at §§ 1 og 2 i Lovforslaget staae som en Art Tilbud fra Forbrotternes Side; vi maae betragte dem som Betingelser for at faae Loven. Man skal derfor ikke tage dem, naar man i det Hele taget ikke synes om dem; man skal vel overveie, om man hellere vil gaae ind paa disse Paragrapher og faae Loven, eller om man vil forkaste disse Paragrapher og see, om Loven kan komme igjennem uden dem, eller, hvis dette ikke kan lykkes, finde sig i, at den ikke kommer ud.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg maa være aldeles enig med den ærede Ordfører i, at det vistnok er nødvendigt, for at denne Lov kan ventes at blive vedtagen, at fastholde § 1 i Lovforslaget. Jeg skal ligefrem tilstaae, at jeg ikke selv sætter megen Priis paa denne Paragraph; men jeg troer dog, at den har ikke liden Betydning, navnlig for de Egne, hvor Selveiendom er stærkt udbredt, og derfor har ogsaa Amtsrædet for Njøbenhavns Amt meget indstændig og varmt anbefalet den; jeg skal tilføie, at naaget jeg af den Grund sætter megen Priis paa den, vil jeg dog ikke ansee dens Vedtagelse for en nødvendig Betingelse for Lovens Gjennemførelse; thi jeg er overbevist om, at en saadan Bestem-

melse dog inden føie Tid vil blive givet, og da nu det Øvrige af Loven mægler imellem Interesser, der staae ligeoverfor hinanden, anseer jeg dette for at have en saadan Betydning, at jeg ikke af den Grund, at § 1 ikke vedtages, vil modsætte mig den. Jeg er imidlertid overbevist om, at der er overordentlig Mange i det andet Thing, som sætte en særdeles stor Priis paa denne Paragraph, saa at jeg maaskee, hvis den udelukkes, vilde ikke vel være istand til at føre Loven igjennem der; jeg maa derfor indstændig anbringe paa, at man, hvis man ønsker, at den skal komme ud, da vedtager denne Paragraph. Jeg kan ikke tiltræde det til § 1 stillede Ændringsforslag; men jeg skjønner ikke, at dets Vedtagelse vil kunne virke forstyrrende ind paa Loven; saaledes at det skulde forhindre dens endelige Vedtagelse. — Det til § 2 under c. stillede Ændringsforslag kan jeg ikke andet end finde hensigtsmæssigt; det forekommer mig ønskeligt haade i Godseierens og i Bondestandens Interesse. Det er i Godseierens Interesse, at han paa en lettere Maade kan komme i Besiddelse af den Jord, han vil inddrage, og det er i Bondestandens Interesse derved, at man aabner en Udvei til, at den Familie, der ellers kunde komme til at gaae fra Gaarden, kan komme til at flytte hen paa en anden Gaard. Dette Forslag er saaledes efter min bedste Overbeviisning i begge Parters Interesse. De under a. og b. stillede Ændringsforslag have kun Betydning, forsaavidt der er nogle offentlige Stiftelser eller nogle Stiftelser, for ikke at kalde dem offentlige, der udelukkes fra Paragraphens Belgjerning. Jeg veed nu ikke, om der i og for sig er tilstrækkelig Grund til at udelukke dem derfra; thi man anseer jo dog Selveiendoms Fremme i det Hele for at være et Gode, derfor gjør man jo Indrømmelser; jeg troer nu, at paa disse Stiftelser vil Selveiendom blive fremmet i en betydelig Grad, dersom man ikke udelukker dem fra at nyde godt af Bestemmelsen i § 2, og jeg vil derfor ogsaa ønske, at man ikke undtager dem. Man har for de offentlige Stiftelser givet Loven af 24de April s. A., og Alt, hvad der gaaer ind under denne Lov, kommer selvfølgelig ikke ind under Bestemmelserne i den her